

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Του Ριχάρδου Έργ. Σαβάζ

(Ιστορία Περιπετειών αγάπης και τρώμου)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ορακαλώ, δώστέ μου τήν απόδειξι των πραγμάτων σας,
είπεν ο Βελέτοκη. 'Η άμοξα μου μάς περιμένει.

— Αημονείτε το θελκτικώτερον από 'α πραγματά
τον, είπε γλεκοτή ή πογκήπισσα. Είναι ή κυρία του.
ή ώραία 'Αμεικανίς. Τρέξατε γρήγορα να τήν φιλή-
σετε.

'Η σύζυγός σας, ή Λώρα, είναι έδώ; ερώ-
ραζεν ο Βελέτοκη. Δίν μου επιτηρησάμεν ότι δίν θα
ήγορευε μαζί σας;

— Επιτηρησάμεν άπλως «φθάίω» και το παρα-
ξηγήσασ φάντασι. Δέν άφίνω ποτέ τήν σύζυγόν μου μόνην, άπή-
τησα, προσπαθώντας με βίαν να μεδιάσω.

'Ο εύγενής Ρώσος δίν άντελήφθη καλά-καλά τι του είπα, γιατί άμέ-
σως έτρεξε στή σύζυγόν μου.

'Εδονίμσα να τους συνήσω γιατί δέν ξανάραν ίδιότη ποτέ, μά αί
λέξεις κολούσαν στή γλώσσά μου.

'Εξάρνα μ' έδωσαν ή πογκήπισσα από τήν άμχανιάν και το άσχος
να παρουσιάσω έγώ ο ύιος μίαν άπατάνα ως μητέρα τής Μαργαρίτας.

— Αξιώ τήν τιμήν τής ουστάσεως, ερώταζεν. 'Επιτηρησάτέ μου...
Κυρία Λίνεξ... ο Κωνσταντίνος Βελέτοκη, κλειδοχός του Αυτοκράτορος,
ο χαϊδεμένος του ήμίσεος των Ρωσίδων κυριών.

'Ο εύγενής άγαλός στασιαστής έφίλησε το χέρι τής 'Ελένης, λέγοντας:
— Καίως ήλθετε στή Ρωσία. 'Η κόρη σας μένει στήν έξοχή λόγω
άσθενείας και γ' αυτό δέν ήλθε να σάς υποδεχθί στό σταθμό.

'Η Μαργαρίτα λοιπόν δέν ήταν στή Πετρούπολι; Σ' εύχαριστώ Θεέ
μου! Αυτό με ήσυχάζει κάπως...

— Μην άνησυχείτε, προσέτερον ο Βελέτοκη, βλέποντας
πώς ή 'Ελένη έταίρινος. Δέν είνα τίποτε σοβαρόν. Θά έλθη
γρήγορα να σάς άντιμιάσθ.

Κατόπιν έπείσεξε τήν σύντροφόν μου καλύτερα και είπε:
— Λώρα, είσθε ή ώραίατα και ή νεώτερα μίμμη
του κόσμου! και τής έδωσαν ένα θερόν φίλημα, ενώ αυτή
άδχετο εύχαριστός τους χαριετούς, οι όποιοι τοις άπεν-
θινοτον ως πός τήν πραγματικήν μου σύζυγον.

'Εγώ άφησα βαθόν στεταγμόν, έντροπέμενος για ότι συνέ-
βαιν.

— Au revoir, πογκήπισσα, είπεν ο Βελέτοκη πός
τήν κ. Πάινιξην και προσέφερε τόν βραχίονά του στήν 'Ελέ-
νην, τήν όποιαν ώδήγησεν έξω από τόν σταθμόν.

'Εγώ μηχανικάς άκολουθούσα τήν σκηνήν αυτήν, κατα-
ρώμενος τήν όμορφιά τής κυρίας Δίκ Γκαίλς.

'Επιηρούσεως στήν άμαξα και ο Βελέτοκη έλαβε θέον
όπισθεν αυτής.

'Επρεπε πρό παντός να προλάβω τώρα και να μην
επιτρέψω σε μίαν άγνώστη να οικειοποιηθί τή θέσι τής
γυναίκός μου και να φιλοξενηθί στό σπίτι των συγγενών μου.

— Δέν πρέπει να πιστεύης πός θα μάς πάρης σπίτι
σου, είπα ξάρνα στο Βελέτοκη. Δέν άμφιβάλλω ότι θα έξη-
γειμάσθ τα πάντ α. Μ' άπ-όμινες όμως μόνον, και να ποθ
ήλθα με τήν σύζυγόν μου. Σύνεπος δέν έννοώ να σάς ένο-
χλήσω. Είμεθα δύο τώρα, κ' θνάς βλέπει...

— Μπα, μπα, μπα, αγαπητέ μου Λίνεξ, άπήνησεν ο
Κωνσταντίνος άνυπόμονος. Το σπίτι μου μπορεί να χωρέσθ
μιαό σύνταγμα.

— Δέν μπορούμε ναδθώμε. Μή θέλτε να χωρίσετε μίαν
κυρίαν από τα φορεμάτ της. Τα πράγματα έχουν σταλεί
τώρα πια στό ξενοδοχείο τής Εύρώπης.

— Καλά λοιπόν, άλλ' αύριον πρέπει να 'οδητ. Δέν δέχομαι σ' αυτό
άντιρόησις.

— Αύριο μάλιστα, είπα άπελπισμένος.

'Ετσι άνέβαλα τήν άποκάλυμη, τήν όποιαν λίγο
έλειψεν να με ανάγκασθ να κάμω ο φιλόξετος συγγε-
νής μου.

— Λαμπρό, είπε πάλιν αυτός. Αύριον! Α-
φηστέ με όμως να σάς συνοδεύσω στό ξενοδοχείο.
'Επιμένω...

Και έβρόθησε τήν ύποθετική μου σύζυγον ν'
άνεβη. Σε δύο το διάστημα ή κ. Δίκ Γκαίλς έπε-
κρίνετο τήν άνησυχή μητέρα και ζητούσε με έν-
διαφέρον πληροφορίες για τήν ύγεια τής κόρης της,
καθώς και για τής άσυχολές της.

— Δέν ξέρετε πώς έπεθύμησα τήν αγαπητή
μου Μαργαρίτα, Κωνσταντίνε, έλεγεν. Δέν ξέρετε
σε τι θα πη καρδιά μητέρας!
Σί λίγο έφθάσαμε στο ξενοδοχείο. 'Ο Βελέ-
τοκη μάς άποχαίρειτες λήγοντας:
— Υποθέτω ότι άπόψε θα έλθουν να σάς
χαριτίσουν οι άνεριοί μου Σίσας και Βόβας. Και

σ' αγαπητέ Λίνεξ, αν δεν είσαι πολύ
κουρασμένος από το ταξίδι, θα έρθης
να μάς δής άπόψε. 'Η σύζυγός μου
θα έλθη να σάς επισκεφθί αύριο
πρωτ, αγαπημένη μικρά 'Αμεικανίς.
Και τής έδωσαν ένα δεύτερο φίλημα
και έφυγε.

Μάς προσχώρησαν στο ξενοδοχείον
ένα διαμέρισμα πός τήν όδόν Μι-
χαήλ. Το γεγονός ότι ήλθαμε με τήν
άμαξα του Βελέτοκη και ότι είμεθα
'Αμεικανίς, αυτά ήρκεσαν για να μάς
υποδεχθούν μεγαλοπρεπώς.

'Επίσης μεγάλην έντύπωσιν έκα-
μαν ή πολλαίς άποσενές τής κυρίας
Δίκ. Μετεκομίσθησαν τα πράγματα
σ' ένα μικρή άλθουσα, το άπάναντι
δέ αυτής δωμάτιον ήτο προσωρισμένον
για μένα.

'Η κυρία Δίκ έβγαλε το πανωφόρι της και τα γουναρικά της και είπε:
— Θα μ' συγχωρήσετε για μισή ώρα, 'Αρθουρ. Τα πράγματά μου
είναι έδώ, θα πάω να ξεσκονισθώ. Κάνετε και σεις το ίδιο εν τώ μεταξύ.

Μου έδειξε το δωμάτιό μου και έγέλασεν έλαφρά, ίσως γιατί το πρό-
σωπό μου δέν ήταν τόσο ήρεμο.

Κατόπιν έξηφανίσθη στό δωμάτιό της.
'Υστερ' από μισή ώρα έβγαλε το ένδυμα τής έσπερίδος, το όποιον—
ας το λέγω με χροάν—μου δείχνει καλύτερα το άνάστημά
μου και έπροχώρησα πός τήν μεγάλην άίθουσαν, όπου οι
ύπηρέται είχεν σεβρίσει το δείπνόν μας.

— Τρία σεβρίσια! διέταξε άμέσως.
— Γιατί τρία; άκούσθηκε ή φωνή τής κ. Δίκ.

Παρουσιάσθηκε με άδύνατας στολισμένη στον λαμό και
στά χέρια. Το φορεμά της νεκοττε τή παρουσιάζε κόρην
παρά γυναίκα ύπανθρονημένην και ή στάσις της και αί κη-
νήσις της έδιναν τήν έντύπωσιν ότι είχες άπάναντι σου ένα
άγαλμα.

— Ποιών περιμένετε; ρώτησε πάλιν πλησιάζοντας.
— Τόν Δίκ, φυσικά! θα πάω να τόν βρώ.

— Α! άπήνητος παίζοντας με τα βραχιόλια, τα όποια
αποτίλιαν τόν στοργγυλό της βραχίονα. 'Υπέθετα ότι μπο-
ρούμε ν' άφήσουμε τόν Δίκ να περιμένη μιά—δύο ώρες.

— Αυτή είναι ίσως λαμπρά ιδέα. 'Ο Δίκ έδειξε δια-
γωγών άταχτον παιδιού και τού άξίζει να τιμωρηθί! είπα
γλεκοτός και εύτυχής για τήν ώραία σκέψι τής 'Ελένης. Θα
έμενα μόνος με τήν θεάν αυτήν άπάναντι μου στό τραπέζι.

'Εξάρνα τα έχασα όταν ή ώραία σύντροφός μου έκάλεσε
τόν ύπηρέτην και τού είπε:
— Περιμένω γράματα έδώ. Φέρε, αν ύπάρχη κανένα
πός τήν κυρίαν 'Αρθουρ Λίνεξ.

'Ο ύπηρέτης άπεμακρύνθη να έκτελέσθ τή διαταγή τής
κυρίας.

'Αλλ' ή τακτική χρησιμοποίησις του όνόματος της συ-
ζύγον μου μ' ένοχλούσε πολύ πλέον.

— Παίξτε πολύ καλά, είπα, τόν ρόλο σας και με αυ-
στηρόν τόνον προσέθεσα. Πολύ καλά! 'Επήρατε άκόμη και
το όνομα τής Λώρας μου! 'Εγνωρίσθηκατε ως σύζυγός
μου εις τους συγγενείς τής κόρης μου στή Πετρούπολι.

'Αλλ' αυτή ή ιστορία πρέπει να παύσθ άμέσως! Ξέρω ότι
αυτό θα είνε πολύ σκληρόν για τόν καυμένον τόν Δίκ. 'Υποθέτω ότι θα
γίνη κάποιο μικρό σκάνδαλο και ο κόσμος θα φλυαρήσθ άρκετά εις βάρος
σας 'Εμένα δέ με περιμένει πολύ άσχημη συνάντησις με τήν κόρη μου
και ίσως και με τήν σύζυγόν μου. Πηγαίνω να εύρω τόν Δίκ πριν πε-
ράσθ ή ώρα. Θα τού πώ ότι σάς έβρόθησα ν' άποφύγετε ένα σκόπελον εις
τά σύννομα και ότι μόνη σεις ή έλθα έφάρτατε τα πράγματα σε χειρότερο
σημαία.

'Ο ύπηρέτης εισηλθεν εν τώ μεταξύ και τής έδωσε μιά επιστολή εις
το όνομα τής γυναίκός μου. 'Εσχισ τόν φάκελλον και τήν διάβάσεως γρή-
γορα—γρήγορα. 'Εγύρισε κατόπιν σε μένα και τήν είδα να άλλάζθ δψιν.
'Ηταν κατάχλωμη!...

Κάποιος κίνδυνος νέος παρουσιάζετο. 'Επροχώρησε πός τήν πόρτα,
είδε μήπως ήτο κανείς, έκλεισε, έκλειώσεως γρήγορα χωρίς θόρυβον, έκπέ-
πασε με το μονόηλι της τήν κλειδαρότρυπα, έξήτασε τα παράθυρα με
προσοχή, τα βραεία παραπετάματα, τους καναπέδες, τα καθίσματα και
τέλος δούκασε το τραπεζομάνηλο.

Παρακολουθούσα περιέργως τής κινήσεις της αυτές. Φοβερός δέ τρώ-
μος με κατάλαβε κατόπιν, όταν ήλθε και μου φιδύρισε:

('Ακολουθεί)

